Lieta Nr.130099216
Lietvedības Nr.1-0159-17/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Ignatjeva
2017.gada 12.janvārī
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, /pers.A/, dzimis /datums/, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2016.gada 3.novembra lēmumu /numurs/(/numurs/), un

konstatēja:

Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – RPP) Vidzemes pārvaldes kārtībniece 2016.gada 15.septembrī plkst.19.07 konstatēja, ka automašīna /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk - transportlīdzeklis), ir novietots stāvēšanai /adrese/ uz ietves, vietā, kur tas ir aizliegts, tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 121.9.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā. Notikuma vietā RPP Vidzemes pārvaldes kārtībniece sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu /numurs/(turpmāk – protokols), uzliekot transportlīdzekļa īpašniekam naudas sodu 30 EUR apmērā.

/pers. A/ pilnvarotā persona /pers. E/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu /numurs/apstrīdēja RPP Vidzemes pārvaldē, un ar RPP priekšnieka /pers. F/ 2016.gada 3.novembra lēmumu /numurs/ (turpmāk – lēmums) RPP Vidzemes pārvaldes kārtībnieces 2016.gada 15.septembra administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā /numurs/pieņemto lēmumu uzlikt naudas sodu 30 EUR apmērā atstāja negrozītu, bet iesniegtā sūdzība noraidīta.

Rīgas pašvaldības policija 2016.gada 3.novembra lēmumā /numurs/norāda, ka administratīvā atbildība par konkrēto pārkāpumu ir paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā, kurā noteikts, ka par stāvēšanu uz ietvēm, vietās, kur tas nav atļauts - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā. No šīs tiesību normas izriet, ka nepieciešams konstatēt: 1) vai transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai; 2) vai ir pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi. Atbilstoši CSN 2.27.apakšpunktam, stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā. Šī tiesību norma norāda, ka transportlīdzekļa apturēšana ir transportlīdzekļa vadītāja manevrs, kas izdarīts ceļu satiksmē, līdz ar ko ir radušās attiecības Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punkta izpratnē.

Pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtajās fotogrāfijās ir redzams, ka netika veikta ne pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, ne kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā, transportlīdzeklis fiksēts fotogrāfijās bez vadītāja klātbūtnes. Izsaukums uz adresi saņemts plkst. 17.54. Darbu adresē policijas darbinieki uzsāka plkst.18.47, bet pabeidza plkst.19.31, tādējādi ir noskaidrots, ka 2016.gada 15.septembrī plkst.19.07 transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai. Šajā gadījumā nav nozīmes faktam, ka transportlīdzeklis būtu novietots stāvēšanai tā, ka gājējiem vai transportlīdzekļu kustībai tas netraucē. Secinot, ka transportlīdzekļa vadītājs nav ievērojis stāvēšanas aizliegumu, policijas darbinieks pamatoti sauca pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktu un piemērojot naudas sodu 30 EUR apmērā, tāpēc pamatojoties Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto RPP priekšnieks nolēma RPP Vidzemes pārvaldes kārtībnieces 2016.gada 15.septembra lēmumu /numurs/atstāt negrozītu un iesniedzēja sūdzību noraidīt.

2016.gada 14.novembrī tiesā saņemta /pers. A/ pilnvarotās personas /pers. E/ sūdzība, kurā norāda, ka nepiekrīt lēmumam, jo pēc namu pārvaldes /nosaukums/ vietas shēmas nekādu ietvi nebija paredzēt būvēt būvēšanas laikā, t.i., 1964.gadā. Eksistē tikai starpmāju Nr.1-5 iešanas un brauktuves vieta 2,65 metru platumā. Sūdzības iesniedzēja mašīna stāv paplašināšanās vietā bez jebkādiem šķēršļiem gājējiem un citām mašīnām. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka par tādu pašu notikumu iepriekš bija atcelti pieņemtie lēmumi un izbeigtas administratīvo pārkāpumu lietas. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs lūdz atcelts Rīgas pašvaldības policijas 03.11.2016. lēmumu /numurs/

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta noteikumiem 2016.gada 24.novembrī Rīgas pašvaldības policijai nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija un sūdzības iesniedzējam pavadraksts zināšanai, izskaidrojot Latvijas APK 289.^{6} panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2016.gada 27.decembrim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 24.novembrī.

2016.gada 27.decembrī tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvalde paskaidrojumi kuros norāda, ka Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Tā kā CSN noteikumi regulē kā jānovieto transportlīdzeklis stāvēšanai, tad no lietā esošiem materiāliem skaidri redzams, ka sūdzības iesniedzējs nav novietojis transportlīdzekli saskaņā ar CSN 121.9.punktu un Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktu. No CSN 2.18.punkta un Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkta secināms, ka ietve ir ceļa (pilsētā - arī ielas) kā satiksmes inženierbūves elements ar noteiktu funkciju, kas primāri ir gājēju kustības nodrošināšana. Tikai tajos gadījumos, kas ietverti tiesību normās, piemēram, velosipēdistu pārvietošanās vai automašīnu novietošana atbilstoši satiksmes organizācijas shēmai, tā ir izmantojama citiem nolūkiem. Ņemot vērā iepriekš norādīto, izskatāmajā gadījumā vieta, kur protokolā-paziņojumā konstatētajā laikā bija novietots sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis ir uzskatāma par ietvi. Savukārt

transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai uz ietves ir pieļaujam tikai tādās vietās, kur tas tieši ir noteikts ar 529.ceļa zīmi. Aplūkojamajā vietā šādas ceļazīmes nav, tādēļ sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu. Iestāde lūdz noraidīt sūdzības iesniedzēja sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2016.gada 3.novembra lēmuma /numurs/

2017.gada 3.janvārī Rīgas pašvaldības policijas sniegtie paskaidrojumi nosūtīti zināšanai sūdzības iesniedzējam. Sūdzības iesniedzējs atsauksmi par paskaidrojumiem nav sniedzis.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma un Rīgas pašvaldības policijas 2016.gada 3.novembra lēmums /numurs/ (/numurs/) atstājams negrozīts, pamatojoties uz turpmāk aprakstītiem motīviem.

Administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā /numurs/konstatēts, ka 2016.gada 15.septembrī plkst.19.07 transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, /adrese/, novietots stāvēšanai uz gājēju ietves, kur tas ir aizliegts, tādejādi neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 121.9.punktā noteiktās prasības, un izdarot Latvijas APK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, uzliekot naudas sodu 30 *euro* apmērā.

CSN 121.9.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, izņemot šo noteikumu 117. punktā minētos gadījumus.

Latvijas APK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēta atbildība par stāvēšanu uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām vietās, kur tas ir aizliegts, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Lietā nav strīds par to, ka 2016.gada 15.septembrī plkst.19.07 transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģ.Nr./TL numurs/ novietots stāvēšanai /adrese/, bet gan strīds ir par to vai transportlīdzeklis novietots ir uz gājēju ietves, vai paplašinātā vietā, kas paredzēta mašīnu novietošanai.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 2.18.apakšpunktu, ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.

Lietas materiāliem ir pievienots administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums /numurs/un notikuma vietas fotogrāfijas. No minētajām fotogrāfijām redzams, ka paralēli daudzdzīvokļu namam un braucamajam ceļam, uz bruģētās pagalma daļas – ietves novietots stāvēšanai transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Tāpat fotogrāfijās redzams, ka uz bruģētās pagalma daļas – ietves novietoti puķu podi, un tā ir savienota ar gājēju celiņu, kas ved uz citu pagalma daļu. No iepriekš minētā tiesa secina, ka automašīna /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, novietota stāvēšanai uz ietves, savukārt transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai uz ietves ir pieļaujama tikai tādās vietās, kur tas tieši ir noteikts ar 529.ceļa zīmi. No minētajām fotogrāfijām neizriet, ka aplūkojamajā vietā šādas ceļazīmes būtu.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka mašīna novietota stāvēšanai paplašinātā vietā bez jebkādiem šķēršļiem gājējiem un citām mašīnām. Tiesai nerodas šaubas un piekrīt sūdzības iesniedzējam, ka automašīnas novietošana uz bruģētās ietves nerada šķēršļus citām automašīnām pārvietoties, bet tas rada šķēršļus gājējiem pārvietoties, jo konkrētajā gadījumā, lai apietu stāvēšanai novietotās automašīnas, gājējam ir jāpārvietojas pa pagalmā esošo ceļu, kas var radīt apdraudējumu viņa veselībai.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tāpat tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu, kā arī tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam. Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policija vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} trešo daļu pilnībā pievienojas Rīgas pašvaldības policijas 2016.gada 3.novembra lēmuma /numurs/ (/numurs/) norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latviajs APK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktu, 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/, dzimis /datums/, sūdzību un **atstāt negrozītu** Rīgas pašvaldības policijas 2016.gada 3.novembra lēmumu /numurs/ (/numurs/).

Administratīvās lietas materiālus atgriezt Rīgas pašvaldības policijai.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 12.janvārī.

Tiesnese A.Ignatjeva